

DERINIMO PAŽYMA
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS BANKŲ ĮSTATYMO NR. IX-2085 2, 87 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMO, LIETUVOS
RESPUBLIKOS CENTRINIŲ KREDITO UNIJŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1682 2, 70 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMO,
LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSINIŲ PRIEMONIŲ RINKŲ ĮSTATYMO NR. X-1024 106 STRAIPSNIO IR PRIEDO PAKEITIMO
ĮSTATYMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSINIO TVARUMO ĮSTATYMO NR. XI-393 102 STRAIPSNIO IR PRIEDO PAKEITIMO
ĮSTATYMO PROJEKTŲ

Suinteresuotos institucijos ir asmenys, rašto data ir Nr.	Pastabos ir pasiūlymai	Argumentai dėl pastabų ir pasiūlymų, į kuriuos neatsižvelgta arba iš dalies atsižvelgta
Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2018 m. lapkričio 12 d. išvada	1. Vertinant derinimui pateiktus Bankų įstatymo ir Centrinų kredito unijų įstatymo projektus, svarstyti, ar nekils aiškinimo bei taikymo problemų, vartojant keičiamo Bankų įstatymo 87 straipsnio 6 dalies 2 punkte (atitinkamai ir keičiamo Centrinų kredito unijų įstatymo 70 straipsnio 6 dalies 2 punkte) nurodytą formuluotę „plačiai naudojamą pagrindinę palūkanų normą“. Siūlytina įvertinti galimybę šią formuluotę sukonkretinti įstatymų projektuose arba aiškinamajame rašte aiškiai nurodant, kokie nacionaliniai ar Europos Sąjungos teisės aktai apibrėžia plačiai naudojamos pagrindinės palūkanų normos sąvoką.	Neatsižvelgti. Direktyva vartoja nuostatą „plačiai naudojamą pagrindinę palūkanų normą“ ir jos papildomai nekonkretizuoja. Siekiant kuo tiksliau perkelti direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę, į įstatymų projektus perkelta analogiška nuostata. Manytina, kad direktyvoje vartojamų nuostatų apibrėžimas nacionaliniame teisės akte galimai praplėstų ar susiaurintų direktyvos taikymo apimtį ir pažeistų direktyvą. Be to, tokiu būdu būtų sukurta skirtinga direktyvos taikymo ES praktika. Pažymėtina, kad Įstatymų projektų aiškinamajame rašte yra pateiktas plačiau naudojamos pagrindinės palūkanų normos pavyzdys, EURIBOR, ar LIBOR.
	4. Įvertinant tai, kad Finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punkte nurodytų subjektų bei finansų maklerio įmonių, kurioms taikomas Finansinių priemonių rinkų įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nustatytas reikalavimas, kreditoriai neturėtų reikalavimų, tenkintinų Bankų įstatymo 87 straipsnio 2 ir 4 dalyse nurodytomis antrąja ir ketvirtąja eile, svarstyti galimybę Projekto 1 straipsnyje ir Įstatymo projekto 1 straipsnio 2 dalyje vietoj nuorodos į Bankų įstatymo 87 straipsnio taikymą <i>mutatis mutandis</i> , įtvirtinti specialias nuostatas dėl kreditorių reikalavimų tenkinimo eilių, kuriomis iš esmės būtų perkeltos Įmonių bankroto įstatymo 35 straipsnyje nustatytos eilės, papildomai nustatant žemesnes reikalavimų tenkinimo eiles,	Neatsižvelgti. Papildomai pažymime, kad Direktyvos 2014/59/ES naujojo 108 straipsnio 4 dalies nuostata nustato pareigą užtikrinti, kad neužtikrintiems reikalavimas, atsirandantiems dėl skolos priemonių, išleistų iki direktyvos taikymo dienos (toliau – reikalavimai dėl skolos priemonių) būtų taikomas kreditorių reikalavimų tenkinimo eiliškumas, reglamentuojamas nacionaliniai teisės aktais, priimtais 2016 m. gruodžio 31 d. Šis reikalavimas yra užtikrinamas, Projekto 3 straipsnio 3 dalyje ir Įstatymo projekto 3 straipsnio 3 dalyje nustatytais

	<p>kurias didelių investicinių įmonių bei kitų finansų sektoriaus subjektų bankroto atveju reikalinga numatyti įgyvendinant naujas Direktyvos 2014/59/ES nuostatas. Manytume, kad pasirinkus tokias teisinio reguliavimo priemones ir atitinkamai pakoregavus Projekto 3 straipsnio 3 dalį ir Įstatymo projekto 3 straipsnio 3 dalį, klausimų dėl Direktyvos 2014/59/ES naujojo 108 straipsnio 4 dalies nuostatos tinkamo įgyvendinimo neturėtų kilti.</p>	<p>taikymo nuostatomis. Lietuvos Respublikos finansų tvarumo įstatyme 1 straipsnio 2 dalies 3–5 punkte nurodytų subjektų kreditorių reikalavimai dėl skolos priemonių šiuo metu tenkinami ir priėmus Projektą ir Įstatymo projektą iš esmės bus tenkinami trečiąja eile (minėtų subjektų kreditoriai neturės reikalavimų, tenkintinų Bankų įstatymo 87 straipsnio 2 ir 4 dalyse nurodytomis antrąja ir ketvirtąja eile, nes pagal Finansų įstaigų įstatymo 3 str. 4 d. išimtinę teisę priimti indėlius ir kitas grąžintinas lėšas iš neprofesionalių rinkos dalyvių turi tik kredito įstaigos). Atsižvelgiant į tai, nematome poreikio Projekto 1 straipsnyje ir Įstatymo projekto 1 straipsnio 2 dalyje įtvirtinti specialių nuostatų dėl kreditorių reikalavimų tenkinimo eiliškumo.</p>
--	--	--

 2018-12-20